

یادداشت

فرمانده کل سپاه در زمایش پیامبر اعظم ۱۴:

توسعه تسلیحات ما منطق بر شناخت واقعی از نقاط ضعف و قوت دشمن است

● **سپاه‌نیزو:** فرمانده کل سپاه سطح رزمایش‌های سپاه را وسیع و با سناریوپردازی براساس دشمنان واقعی توصیف کرد و گفت: توسعه تجهیزات و تسلیحات ما منطق بر تهدید و شناخت واقعی از نقاط ضعف و قوت دشمن بوده و رزمایش‌های سپاه با هدف اطمینان از صیانت مقتدرانه از منافع ملت ایران برگزار می‌شود. سردار سرلشکر پاسدار حسین سلامی، فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در حاشیه برگزاری مرحله نهایی رزمایش پیامبر اعظم (ص) ۱۴ سپاه که از صبح دیروز در منطقه عمومی خلیج فارس و تنگه هرمز آغاز شده است، اظهار کرد: سیاست‌های ما برای صیانت از منافع حیاتی ملت عزیز ایران دفاعی است، به این مفهوم که ما از ابتدا به هیچ کشوری تهاجم نخواهیم کرد؛ اما در تاکتیک و عملیات کاملا تهاجمی هستیم. او با تأکید بر اینکه فضای عمل ما در سطح راهبردی دفاعی است؛

اما در سطوح عملیات و تاکتیک سراسر تهاجم هستیم، اظهار کرد: آنچه امروز در این رزمایش در سطح روزه‌های تهاجم موشکی و در زمینه تهاجم در آمد، سراسر تهاجمی بود. سرلشکر سلامی با بیان اینکه در سطح عملیات و تاکتیک هجومی هستیم و ابتکار عمل را به دست می‌گیریم، گفت: تهاجم به واحدهای شناوری دشمن درصورتی‌که بخواهند تعرضی به منافع ما داشته باشند، با ترکیبی از عملیات تهاجم موشکی و در زمانه واحد شناوری در سطح دریا همراه با مین‌ریزی آقندی توسط شناورهای هجومی در این رزمایش به نمایش درآمد. سرلشکر سلامی با تأکید بر اینکه از تاکتیک‌های هجومی به استراتژی دفاع می‌رسیم، اظهار کرد: به منظور تمرین سطوح رزمی در عملیات‌های مشترک بین نیروهای چندگانه سپاه و اطمینان‌یافتن از صیانت مقتدرانه از منافع حیاتی ملت عزیز ایران، این رزمایش‌ها را برگزار می‌کنیم. او در ادامه تصریح کرد: ترکیبی از مهارت و فن در دست و تکنیک صحیح به‌کارگیری تجهیزات، تاکتیک‌های ابتکاری مبتنی‌بر خلاقت و ناواری در میدان عمل، فضای رزمایش‌ها را با شکل می‌دهد تا در شرایط واقعی با بهایم مواجه نباشیم. فرمانده کل سپاه در پایان سطح رزمایش‌های سپاه را وسیع، نزدیک به واقعیت و با سناریوپردازی براساس دشمنان واقعی عنوان و اظهار کرد: توسعه تجهیزات و تسلیحات ما منطق بر تهدید و شناخت واقعی از نقاط ضعف و قوت دشمن است؛ دکتربن دفاعی ما بر پایه تئویت تجهیزات بومی بوده و در هر رزمایش نسبت به رزمایش قبل کیفیت تجهیزات به‌روز شده و تجهیزات تولید جدید را در معرض آزمایش قرار می‌دهیم و آن را در میدان واقعی به کار می‌گیریم.

به گزارش ایرنا، سرتیپ پاسدار «عباس نیلفروشان» نیز با تشریح اهداف و برنامه‌های رزمایش پیامبر اعظم (ص) ۱۴ اظهار کرد: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در راستای حفظ و ارتقای آمادگی‌های رزمی، اقدام به برگزاری رزمایش بزرگ و مشترک پیامبر اعظم (ص) ۱۴ کرد. معاون عملیات سپاه افزود: فاز عملیاتی و مرحله نهایی این رزمایش که اقدامات ستادی و مقدماتی آن را روزه‌ای قبل آغاز شده است، از امروز در منطقه عمومی استان هرمزگان، غرب تنگه هرمز و خلیج فارس تا عمق کشور آغاز شد. نیلفروشان خاطرنشان کرد: این رزمایش با مشارکت نیروی دریایی و نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در عرصه‌های زمین، هوا، دریا و فضا مطابق با جدول فرامای رزمایش و سربال‌ها و تمرین‌های پیش‌بینی‌شده اجرا می‌شود. او ارتقای آمادگی‌های رزمی در همه سطوح، تمرین و حصول اطمینان از اجرای طرح‌های عملیاتی، افزایش سطح هماهنگی در اجرای عملیات مشترک و تمرین دفاع و آفند جنگ الکترونیک و پایبندی ارتباطات چندلایه را از اهداف مهم رزمایش پیامبر اعظم (ص) ۱۴ توصیف و تصریح کرد: تأمین خطوط مواصلاتی هوایی و دریایی و تداوم پشتیبانی‌های آمادی، تمرین ستادی سناریوهای مختلف و نیز طرح‌ریزی منطعت و سریع همراه با بازی جنگ دوطرفه از دیگر اهداف برگزاری این رزمایش برآورد است. سخنگوی رزمایش مشترک پیامبر اعظم (ص) ۱۴، عمق‌بخشی به دفاع با بهره‌گیری از توان عظیم نیروی مردمی و بسیج دریایی را از وجه تمایز این رزمایش عنوان کرد و افزود: در طرح‌های دفاعی سپاه روح تهاجم و آقندی با بسیج مردمی شکل می‌گیرد و پایان‌ناپذیری دفاع با حضور مردم در معرکه‌های جهاد معنا می‌آید. نیلفروشان، طرح‌ریزی مدرن براساس جنگ‌های ترکیبی و شبکه‌محور متناسب با دکتربن تهاجمی سپاه، استفاده حداکثری از توان و تجهیزات مختلف سیگنالی، اپتیکي و سرنشین و بدون سرنشین برای اشراف اطلاعاتی و اوج‌رایی رزمایش در شرایط جنگ بیولوژیک را ویژگی‌های رزمایش پیامبر اعظم ۱۴ عنوان کرد. او گفت: در این رزمایش دفاع ضدموشکی بالستیک و کروز انجام شده و از برخی تجهیزات و سلاح‌های غافلگیرکننده مانند موشک‌های برد بلند بالستیک با قابلیت اصابت به اهداف شناوری متجاوز در دوردست استفاده می‌شود.

حد فاصل پایان جنگ هشت‌ساله عراق با ایران و آغاز حمله به کویت را می‌توان دو سال سرنوشت‌ساز در روابط ایران با عراق قلمداد کرد. در دو سال یادشده، صدام، رئیس‌جمهور وقت عراق، اقدام به ارسال نامه‌هایی تاریخی به اکبر هاشمی‌رفسنجانی، رئیس‌جمهور وقت کشورمان کرد که چهارمین نامه یادشده ۳۰ سال پیش در چنین روزی منتشر شده است؛ ازاین‌رو بر آن شدیم در این مجال ضمن اشاره به متن نامه‌های ارسال‌شده، به چرایی فرستادن چنین نوشته‌هایی در این مقطع اشاره کنیم.

صدام: نیروهایی به درگیری مجدد ایران و عراق تمایل دارند

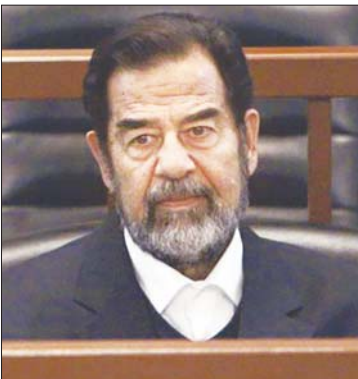
صدام در نامه نخست خود به هاشمی گفت که «عراق هم‌زمان هدف توطئه‌های صهیونیسم و امپریالیسم است؛ زیرا این کشور مانع و خطری در برابر توسعه صهیونیسم به‌حساب می‌آید. دشمنان سعی دارند با تضعیف عراق دست صهیونیسم را در تهدیدات و اجرای نقشه‌های شوم خود در منطقه و ادامه اشغال فلسطین و بیت‌المقدس عرب باز نگه دارند! این نیروها مایل‌اند آتش درگیری مجددی را بین ایران در یک سو و عراق و امت عرب از سوی دیگر، شعله‌ور کنند». او در نامه خود مدعی شد که عراق از سوی کشورهای مترقی منطقه حمایت می‌شود.

هاشمی‌رفسنجانی این ادعای صدام را بی‌پاسخ نگذاشت. او در پاسخ نوشت: «البته ما هیچ مشکلی با امت عرب نداریم و از همکاری صادقانه برخی دولت‌های عربی بهره‌مند هستیم... این نکته را همه می‌دانند که ایران مدافع راستین نهضت فلسطین است، نه عراق».

هاشمی: آیت‌الله خامنه‌ای در هیچ مذاکره‌ای شرکت نمی‌کند

صدام در نامه دوم خود نوشت: «انقلاب اسلامی از ابتدای کار و همیشه عظمت و اقتدار اسلام و مسلمین، مبارزه علیه دولت غاصب اسرائیل و آزادسازی فلسطین را هدف خود قرار داده است». رئیس‌جمهور وقت ایران در نامه ۱۸ ژوئن خود در پاسخ به دعوت صدام از ایران برای پیوستن به مبارزه علیه امپریالیسم و صهیونیسم گفت: «شما خود را مدافع فلسطینی‌ها، متولی امور آنها و نیروهای مقاومت در برابر تجاوزات امپریالیست‌ها قلمداد می‌کنید و از ما دعوت می‌کنید که به صف مبارزان بپیوندیم؛ اما نویسندگان این نامه آگاهی دارند که جمهوری اسلامی ایران پیشگام مبارزه علیه امپریالیسم و هدف اصلی تجاوزات استکبار است... اگر همه دولت‌های عربی با انقلاب ایران همکاری کنند، توازن قوا در خاورمیانه به نفع اسلام و مسلمین تغییر خواهد کرد؛ علاوه‌براین نیروهای مترقی منطقه پشتیبان ایران هستند و متقابلا عراق برخلاف ادعای صدام، ازسوی سلاطین، شیوخ و رهبرانی که اعضای امت عرب به حساب نمی‌آید، حمایت می‌شود.

نکته مهمی که در خاطرات هاشمی وجود دارد، این است که پس از نوشتن نخستین نامه، هاشمی پس از مشورت با مقام معظم رهبری تصمیم می‌گیرد که به نامه صدام جواب بدهد و پیش‌نویس این جواب را حسن روحانی، دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی، آماده می‌کند. هاشمی در صفحه ۵۵ خاطرات سال ۱۳۶۹ خود می‌نویسد: «دکتر حسن روحانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی، آمد و پیش‌نویس جواب نامه صدام را آورد». صدام حسین در نامه دوم خود به هاشمی‌رفسنجانی در ۱۹ می ۱۹۹۰ ایده نشستی با شرکت همه تصمیم‌گیرندگان عالی دو کشور را مطرح کرد. او در نامه‌اش خطاب به رفسنجانی نوشت: «شرکت چنین مقاماتی در مذاکرات توافق، از نظر روان‌شناختی و اخلاقی آنها را مقید به اجرا و پایبندی به توافق‌نامه می‌کند و مانع تأثیرگذاری حوادث بعدی بر فرایند صلح می‌شود».

صدام اجلاسی را با ترکیب ذیل در نظر داشت: در طرف عراقی، شخص صدام، جانشین فرماندهی و عزت ابراهیم، جانشین شورای فرماندهی انقلاب و در طرف ایرانی، دو مقام عالی‌رتبه یعنی آیت‌الله خامنه‌ای و هاشمی‌رفسنجانی. صدام گمان می‌کرد در نشستی در چنین سطح، مذاکره‌کنندگان از اقتدار لازم برای دستیابی سریع و مؤثر به توافق برخوردار خواهند بود. او برای آغاز مذاکرات، ۲۸ آوریل یا هفت روز پس از رسیدن اولین نامه به دست مقامات ایرانی را پیشنهاد داده بود. هاشمی‌رفسنجانی با نشستی در این سطح موافق نبود؛ بنابراین پیشنهاد داد که «ابتدا مذاکره توسط یک نماینده اعزامی از عراق صورت گیرد و ملاقات در سطح بالاتر زمانی مورد پذیرش قرار خواهد گرفت که به نتایج مشخصی که مبنای مراحل بعدی قرار گیرند، دست یافته باشیم».

هاشمی‌رفسنجانی در پاسخ به صدام نه‌تنها ایده برگزاری یک اجلاس اولیه را رد کرد؛ بلکه تأکید کرده بود که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در هیچ‌گونه مذاکره‌ای در هیچ سطحی شرکت نخواهند کرد. باوجوداین او به حاکم عراق اطمینان داد که «نمایندگان ایران تحت رهنمودهای مقام معظم رهبری عمل کرده و اگر رئیس‌جمهور ایران در مذاکرات شرکت کند، قطعا دارای اختیارات تام خواهد بود و تصمیمات یقینا اجرا خواهد شد و شما نباید از بابت مسائلی که در نامه خود طرح کرده‌اید، نگران باشید».

هاشمی پاسخی به نامه سوم و چهارم نداد

نامه سوم صدام در ۱۶ جولای مبنی بر اعزام یک نماینده شخصی به تهران بود که هاشمی پاسخ آن نامه را نداد. صدام پیشنهادهای دیگری در ۳۰ جولای و در نامه چهارم خطاب به هاشمی‌رفسنجانی مطرح کرد. او باز هم بر پیشنهاد برگزاری یک اجلاس سران تأکید کرد و در توجیه آن نوشت که یک موافقت‌نامه صلح از سویی باید همه مسائل مهم بین دو کشور را مورد توجه قرار دهد و از سوی دیگر هرگونه توافقی باید جزئی از یک کل تجزیه‌ناپذیر و مجموعه به‌هم‌پیوسته باشد؛ به‌گونه‌ای که شکاف در هر بخش از آن، رخنه در همه مواد آن به حساب آید. او پیشنهاد داد که عقب‌نشینی نیروها به مرزهای بین‌المللی و مبادله اسرای جنگی در مدت دو ماه از تاریخ پذیرش نهایی یک موافقت‌نامه صلح صورت گیرد. زبان به کار گرفته‌شده از سوی صدام حسین پیچیده است؛ ولی شورای عالی امنیت ملی، آماده می‌کند. هاشمی در صفحه ۵۵ خاطرات سال ۱۳۶۹ خود می‌نویسد: «دکتر حسن روحانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی، آمد و پیش‌نویس جواب نامه صدام را آورد». صدام حسین در نامه دوم خود به هاشمی‌رفسنجانی در ۱۹ می ۱۹۹۰ ایده نشستی با شرکت همه تصمیم‌گیرندگان عالی دو کشور را مطرح کرد. او در نامه‌اش خطاب به رفسنجانی نوشت: «شرکت چنین مقاماتی در مذاکرات توافق، از نظر روان‌شناختی و اخلاقی آنها را مقید به اجرا و پایبندی به توافق‌نامه می‌کند و مانع تأثیرگذاری حوادث بعدی بر فرایند صلح می‌شود».

سیاست

به مناسبت سالروز ارسال چهارمین نامه صدام به رئیس‌جمهور وقت

روایت نامه‌نگاری‌های صدام و هاشمی

و پایبندی خود را به قراردادهای ژنو اعلام کرد؛ اما در بند شش، باز به سراغ ادعاهای قبلی‌اش رفت و درباره ارنودرد نوشت: «حاکمیت کامل بر رودخانه متعلق به عراق باشد؛ زیرا که حق تاریخی و مشروع آن است». در بند ۱۲ این نامه نیز صدام سعی کرد با طرح تقسیم مشترک کمک‌های بین‌المللی به بازسازی دو کشور «تقسیم بالمناصفه بین ایران و عراق» از اتهام آغازگری جنگ بگریزد. این‌بار نیز هاشمی به دلیل موضوعیت‌نداشتن پیشنهادهای عراق به‌ویژه درباره ارنودرد و کمک‌های بین‌المللی جوابی به نامه نداد.

صدام از ورود ایران به جنگ عراق و کویت نگران بود

در سوم آگوست، یک روز پس از تهاجم به کویت، صدام نامه پنجم خود را به رئیس‌جمهور ایران نوشت. این نامه آشکارا نشان‌دهنده نگرانی عراق از احتمال همکاری ایران با گروه دشمنان عراق بود. صدام ادعا کرد که حمله عراق به کویت یک مسئله عربی است و ایران نباید در آن مداخله کند. او به طور صریح و بی‌پرده به ایران درباره مداخله در این بحران هشدار داد. صدام با بدگمانی گفت که گزارش‌هایی درباره فعالیت‌های سیاسی هاشمی‌رفسنجانی و ملاقات‌هایش با فرماندهان نظامی ایران دریافت کرده است. او همچنین نوشت در صورتی‌که ایران غیرعاقلانه رفتار کند یا پیشنهاد ۳۰ جولای او موافقت نکند، ممکن است پیشنهاد خود را پس بگیرد. پاسخ هاشمی‌رفسنجانی در هفتم آگوست به این‌نامه و به پیشنهادهای تفصیلی ۳۰ جولای صدام جالب است؛ زیرا مواردی را مطرح می‌کند که بیانگر موضع دائمی ایران در طول بحران کویت و دست‌کم تا قیام شیعیان در جنوب در فوریه-مارس ۱۹۹۱ را تشکیل می‌دهد. از سویی براساس قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر، نکته اخیر مذاکرات بین ایران و عراق بود. او می‌دانست که موضع عراق درباره ارنودرد تا حدودی تغییر کرده است؛ اما پیشنهاد صدام همچنان برای ایران غیرقابل پذیرش بود. ازاین‌رو هاشمی‌رفسنجانی گفت: «پیشنهاد مشخص ما این است که قرارداد ۱۹۷۵ مبنای مذاکرات صلح قرار گیرد؛ زیرا بدون پایبندی به قراردادهای پیشین، به‌ویژه پیمانی که حامل امضای شخص شماس‌ت، نمی‌توان به گفته‌های امروز اعتماد کرد». نامه ۱۴ آگوست صدام به‌عنوان تأییدی بر مواضع گذشته ایران تفسیر شد.

روشن بود که این نامه از سویی ایران، دست‌کم در محیط داخلی و بین‌المللی چگونه تفسیر خواهد شد. هاشمی‌رفسنجانی در پاسخ این نامه خطاب به صدام آورد: «اعلام شما مبنی‌بر پذیرش مجدد قرارداد ۱۹۷۵ راه را برای اجرای قطع‌نامه ۵۹۸، حل مسائل در چارچوب آن و گذر از آتش‌بس موجود به یک صلح پایدار هموار می‌کند». صدام نامه پنجم را با یادآوری شرایط دشوار منطقه‌ای و تهدیدهای متحدان سابق و دشمنان جدیدش فرستاد و با جواب ایران مواجه شد. رئیس‌جمهور وقت ایران در ابتدای نامه نوشت: «نامه مورخه ۶۹/۵/۱۲ شما دریافت شد؛ با اینکه اصل نامه علی‌الظاهر به منظور پیشبرد مذاکرات

صلح تنظیم شده، لیکن بخشی از مضامین آن تأسف‌آور است». هاشمی در هفت بند به مجموع نامه‌های بی‌پاسخ صدام جواب داد. در این جواب ملاقات مستقیم بین رؤسای جمهور قویا رد می‌شود و تنها زمانی آن مفید ارزیابی می‌شود که مسائل کلیدی و مهم حل‌وفصل شده باشد. هاشمی با انتقاد از اشغال کویت، درباره کله صدام از کمک‌های ایران برای اطفای چاه‌های نفت کویت نوشت: «در این مدت ما نشان‌های از اقداماتی که بیانگر حسن نیت شما باشد، ندیدیم و ادامه اشغال خاک ایران تردیدهای جدی را نسبت به انگیزه و اراده به صلح از طرف شما ایجاد کرده است». در آخرین بند این نامه هاشمی با اتمام حجت برای معاهده الجزایر، پذیرش آن را تنها راه‌حل عملی اجرای صلح می‌داند. بین ۱۴ آگوست تا پایان ماه مارس ایران میزبان چندین هیئت نمایندگی بلندپایه عراقی بود. طارق عزیز در اوایل سپتامبر از تهران دیدار کرد و علی‌اکبر ولایتی، وزیر امور خارجه وقت ایران، در ماه نوامبر دیدار او را پاسخ گفت. عزت ابراهیم به اتفاق سعدون حمادی در اوایل ژانویه در تهران بودند.

صدام تمام شروط ایران را می‌پذیرم
در چهاردهم آگوست ۱۹۹۰، روز پس از حمله به کویت، صدام در نامه‌ای خطاب به هاشمی‌رفسنجانی، رئیس‌جمهور وقت ایران تمایل خود را مبنی‌بر قبول همه شرایط ایران به منظور امضای یک پیمان صلح که به جنگ میان دو کشور به طور رسمی خاتمه دهد، اعلام کرد. او در این نامه موارد زیر را پیشنهاد داده بود: «خروج سربازان بیگانه ممکن است از طریق عراقی از خاک ایران در مدت سه روز، مبادله اسرای جنگی در مدت مشابه -این امر به محض برقراری آتش‌بس بین دو کشور در سال ۱۹۸۸ انجام گرفت- و پذیرش رودخانه شط‌العرب به‌عنوان خط مرزی دو کشور براساس قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر». نکته اخیر مسئله‌ای اساسی بود؛ براساس بیانیه الجزایر، عراق با پذیرش خط تالوک به‌عنوان خط مرزی دو کشور، درواقع حاکمیت ایران را بر ارنودرد پذیرفته بود.

اقدام صدام در بهره‌کردن بیانیه الجزایر در مقابل دوربین تلویزیون در سال ۱۹۸۰ و طرح مجدد ادعای حاکمیت مللّی عراق بر شط، نقطه شروع جنگ بود. مذاکرات دو کشور بعد از برقراری آتش‌بس عمدتا بر محور درخواست عراق درباره همین مسئله بوده است. صدام در نامه چهاردهم گوست خود نوشت: «همه‌چیز روشن شده و آنچه می‌خواستید بر آن تأکید داشتید، حاصل شده است». پیشنهاد غیرمنتظره صدام به ایران با مسئله تجاوز به کویت مرتبط بود. او می‌خواست از جناح شرقی که در آنجا اینکه ایران در هیچ‌گونه اتحاد نظامی تهاجمی علیه عراق مشارکت نخواهد کرد، اطمینان یابد و سربازان خود را برای به‌کارگیری در مرز کویت– سعودی، آزاد کند. صدام در نامه‌اش هرچه بیشتر مواضع هاشمی را مورد تأیید قرار داد. او در توجیه پیشنهاد خود چنین گفت: «ناباید قابلیت‌های عراق در یک جنگ بزرگ خارجی هدر رود؛ بلکه این توانایی‌ها باید در راستای اهداف مشترک مسلمان‌ها و اعراب مورد استفاده قرار گیرند». صدام با پیشنهاد امضای پیمان صلح امیدوار بود بتواند ایران را متقاعد کند که تحریم‌های تجاری علیه عراق را نقض کند؛ بنابراین برداشت صدام از «مناسبات عادی» بین دو کشور، «مشارکت» ایران و عراق برای تأمین امنیت خلیج فارس و دور نگه‌داشتن منطقه از حضور نیروها و ناوگان‌های خارجی، و همچنین «مشارکت در سایر امور حیاتی» بود.

آخرین نامه صدام حسین را می‌توان اوج اعتراف‌های او و مبتنی‌بر ناتوانی او دانست؛ نامه‌ای که در آن صراحتا بر اخوت میان ایران و عراق و لزوم اجرای توافق ۱۹۷۵ الجزایر تأکید شده است؛ توافق‌نامه‌ای که صدام پیش از حمله آن را پاره کرده و خواستار تغییر آن شده بود.

آینده

کیمیا

چه کسانی کره‌ای‌ها را کستاخ کردند؟

● اوایل سال ۹۷ و پس از اعمال تحریم‌های جدید آمریکا که در پی خروج ترامپ از برجام صورت گرفت زمزمه ترک بازار لوازم خانگی ایران از سوی دوقلوهای کره‌ای داغ شد و در نهایت هم این شرکت‌ها از ترس ارباب آمریکایی‌شان در ظاهر بازار ما را رها کردند. البته همه واقعیت این نبود بلکه این دو شرکت با یک تیر دو نشان زدند یعنی هم با خروج ظاهری از بازار ایران از جرمیه‌های آمریکا مصون ماندند و هم از پرداخت عوارض کم‌کمری اندکی که به ما بابت واردات رسمی کالاهایشان می‌دادند فرار کردند. به عبارتی سامسونگ و ال‌جی باز هم به لطف حامیان داخلی‌شان سود سرشار بازار ایران را به جیب زدند فقط این‌بار از طریق قاچاق؛ برای اثبات قاچاقی‌بودن اجناس کره‌ای کافی است گلیشه‌های آقای همتی رئیس کل بانک مرکزی که در آخرین روزه‌ای فورودین‌ماه امسال ایراد شد را مرور کنیم. ایشان با بیان اینکه ستاد مبارزه با قاچاق باید دست به کار شود و از ورود کالاهای کره‌ای ممانعت به عمل آورد گفته بود: «مقامات کره پول‌های ما را نمی‌دهند به آنها گفتمم اگر ندیدید دیگر اجازه نمی‌دهم کالاهای سامسونگ و ال‌جی به ایران بیاید. دیدم حساسیتی نشان ندادند برایشان مهم نیست. کالایشان را از طریق دبی (امارات) می‌فروشند و از طریق لنج‌ها در نکنان و نظایر آن به داخل کشور می‌آیند. معلوم است جواب ما را نمی‌دهند چون کالایشان را می‌فروشند».

پیش‌زمینه

وقف قله دماوند ممکن نیست

● **سیدرضا کرمی، عضو جامعه روحانیت مبارز:** هیچ‌کس هم حاضر نیست سند یا مدرکی ارائه کند که یک والی یا فرماندار یا بخشدار آمده باشد و ادعا کرده باشد که مثلا من این قله یا دامنه را وقف کرده‌ام. اصلا چنین موضوعی نیز عرفی نیست. بار دیگر تأکید می‌کنم که پاسخ شرعی به سؤال امکان وقف انتقال یا منافع طبیعی برعهده علمامست و اقرار عادی نمی‌توانند به این سؤال پاسخ دهند که آیا وقف انتقال و منافع طبیعی حلال یا حرام است؟ دفتر مقام معظم رهبری نیز مرجع خوبی برای طرح این پرسش است. در موضوع وقف قله دماوند نیز باید به‌صراحت گفت که این موضوع مبنای قانونی ندارد. مگر می‌شود قله دماوند را وقف کرد؟ یک زمانی بحث وقف در مورد مراتع مطرح می‌شود که البته آن امکان‌پذیر است و در همین اطراف تهران یا حین ورود به شهر تهران مراتع زیادی وجود دارند که ممکن است بخشی از آنها وقف شده باشد. اما در مورد قله دماوند به آسانی نمی‌توان گفت که قله را وقف کرده‌اند و اصلا امکان این کار هم وجود ندارد. در ماجرای مرتع اما موضوع متفاوت است و در این بخش نیز منابع طبیعی متولی صدور اجازه استفاده از مراتع است.

ایران

چرا روحانی گفت هم انجام عزاداری و هم حفظ سلامت

علیرضا معزی: دولت کنونی همان دولتی است که ۴۸ ساعت پیش از انتخابات، از مثبت‌شدن آزمایش کرونا در قم خبر داد و نارواهای سیاسی بسیاری را برای حفاظت از سلامت شهروندان به جان خرید، نارواهایی سخیف که هنوز هم ادامه دارد. دولت کنونی همان دولتی است که بر ایجاد محدودیت‌های زیارتی اصرار کرد و البته بر فحاشی مرتجعین کم‌شمار نیز شکیبایی به خرج داد. دولت کنونی همان دولتی است که بی‌درنگ مدارس، دانشگاه‌ها و … را تعطیل کرد. همان دولت و همان ستاد ملی اینک با جمیع نکات و جزئیات، معتقد به برگزاری عزاداری البته با پروتکل‌های سخت‌گیرانه است. نگرانی‌ها درباره سلامت عمومی هرگز مضغفانه نیست، اخلاقی نیست و انسانی نیست که برای این انتخاب سخت، انگیزه‌های شخصی و سیاسی و طمع‌ورزی‌های آینده‌نگرانه و … مطرح گردد.

آگهی مناقصه شماره ((۲۰۹۹۰۰۱۰۰۴۰۰۰۰۷۸))

در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت

بر اساس ماده ۱۳ قانون برگزاری مناقصات عملیات اجرایی پروژه به شرح زیر بصورت مناقصه عمومی دو مرحله ای واگذار میگردد :

۱ – دستگاه مناقصه گزار : شرکت ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور به نشانی تهران – بزرگراه مدرس – خیابان وحید دستگردی – خیابان فریدافشار – نبش بلوار آرش

۲ – شرح پروژه: احداث بخشی از باند دوم محور یزد – طبس حد فاصل کیلومتر ۰۷۰+۶۷۰الی ۸۰+ کیلومتر ۱۱۰الی ۱۲۰و تقاطع غیر همسطح چادر ملو با مدت اجرای کار ۳۰ ماه، در استان یزد

۳ – سیر مراحل دریافت اسناد و برگزاری فرآیند مناقصه: صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **http://www.setadiran.ir** و مهلت دریافت اسناد از سامانه مذکور حداکثر تا تاریخ ۱۵/۰۵/۱۳۹۹ میسر خواهد بود.

ضمناً مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه به انجام رسانند.
لغفن پشتیبانی سامانه: ۴۱۹۳۴

۴ – محل تحویل پاکت شرکت در مناقصه (صرفا پاکت الف) اداره کل امور پیمان ها و رسیدگی فنی-شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور حداکثر تا ساعت ۱۴/۲۰ روز شنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۲۵ و تاریخ جلسه مناقصه ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۲۶ می باشد.

مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه از تاریخ فوق می باشد و در صورت لزوم یکبار قابل تمدید می باشد.

۵ – برآورد : براساس فهرست بهای پایه راه، راه آهن و باند فرودگاه سال ۱۳۹۹ به مبلغ ۶۴۶،۷۸۵،۲۳۹ ریال میباشد.

۶ – مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۲۳،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال تعیین میگردد.

۷ – مهندسین مشاور طرح: پاسیلیو (تلفن: ۰۲۸۴۵۴۸۸۸)

ضمناً آگهی مناقصه از طریق پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات به نشانی \http://\iets.mporg.ir نیز قابل دسترسی است.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت راه وشهرسازی
شرکت مادر تخصصی ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل کشور

